

Gratulatoria In solennem nuptiarum festivitatem, Viri ... Dn. Valentini
Riemi, Hirschberga-Silesii Philosoph. ... Cum ... Susanna Elisabetha, ...
Dn. Johannis Wexii, I. U. D. ... 20. VIIbris Altenburgi feliciter celebrat. : a
fautoribus, amicis & adfinibus Conscripta.

Altenburgi in Misnia

HZ: 2005 A 2360(166)

https://collections.thulb.uni-jena.de/receive/HisBest_cbu_00028674

urn:nbn:de:urmel-f153a2f9-ad8f-4633-b201-a0cc919c30163-00013336-015

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/>

D. A,
 GRATVLATORIA
 In solennem nuptiarum festiuitatem,
 VIRI CLARISSIMI ET CON-
 SULTISSIMI,
 Dn. VALENTINI
 RIEMERI, HIRSCH-
 bergâ-Silesij Philosoph. & I. V. D.

S P O N S I,
Cum virgine castissimâ lectissimâ
 SUSANNA ELISA-
 BETHA,

VIRI AMPLISSIMI, CLARISSIMI
 & Consultissimi, Dn. IOHANNIS VVEXII I. V. D.
 Aulae Electoralis Saxonicae tutorio nomine Consiliarij
 prudentissimi, nec non Synedrij Ecclesiastici Alten-
 burgici Adfessoris dignissimi filiâ cha-
 rissimâ S P O N S A,

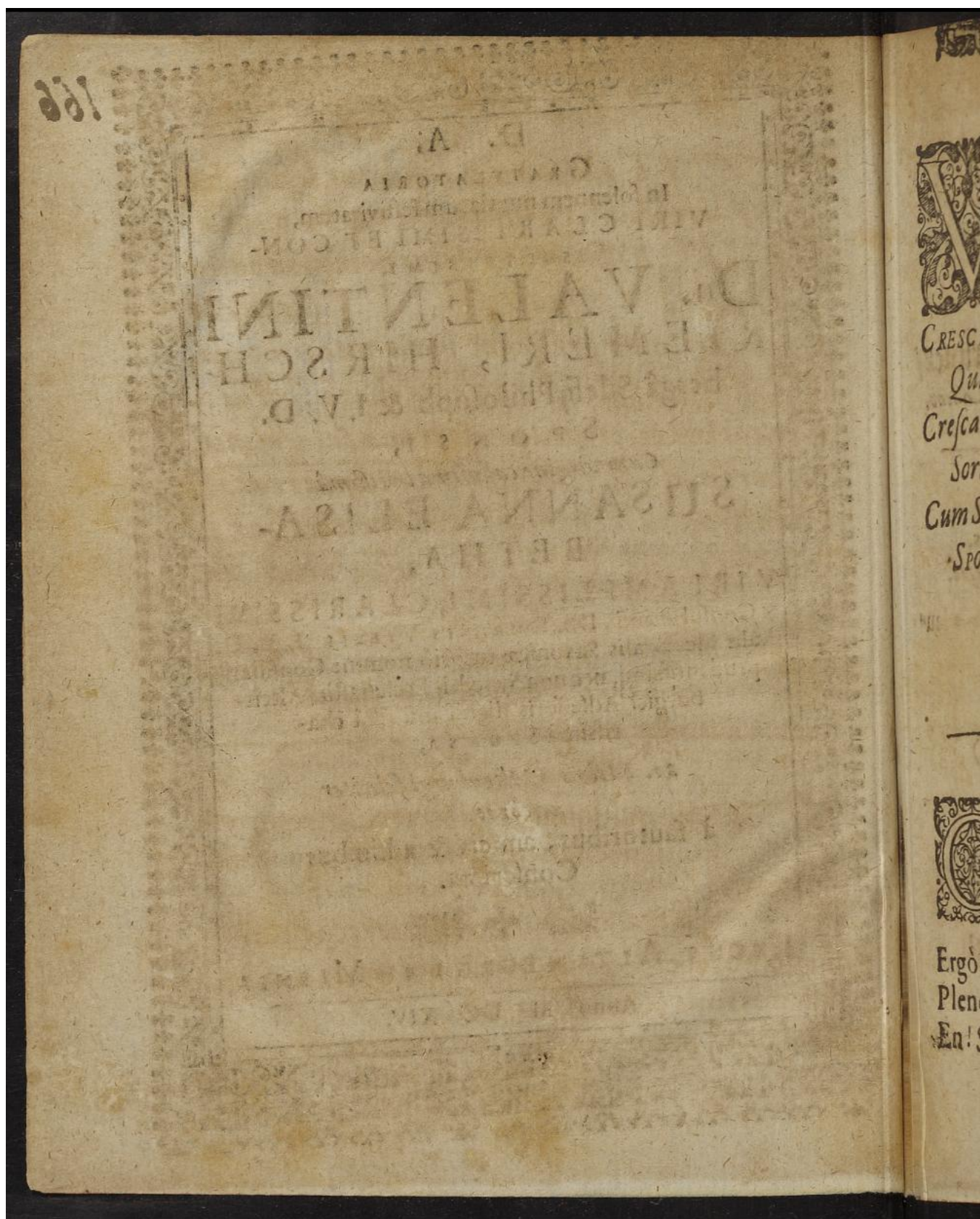
*20. Vltbris Altenburgi feliciter
 celebrat.*

*à fautoribus, amicis & adfinibus
 Conscripta.*

EXCUS. ALTENBURGI IN MISNIA,

Anno M DC XIV.

urn:nbn:de:urmel-f153a2f9-ad8f-4633-b201-a0cc919c30163-00013336-021

I.

Tibi SPONSE datur lectissima
VÄCHSIA SPONSA,
Sic precor illius nomen in omen
eat: (crescant
CRESCAT amor, crescant bona vita tempora;
Quæ feret & vester pignora chara thorus:
Crescat honos, crescāt prosperrima fata salutis,
Sors mala decrescens in phlegetonta ruat.
Cum SPONSA his paucis sis cōmendatus JOVAE
SPONSETUA: CHRISTO vive valeq; diu.

Ex pia affectione g.

Abraham Suarinus SS. Th. D.
Past. & Superintend. Altenb.

II.

Vr quidquam tibi SPONSE, denegarem
Cui nec sancta Themis negare quid-
quam
aulla est, nec Veneris puer tenellus.
Ergo hos accipe pauculos phaleucos,
Plenos ruris & in-facetiarum.
En! SUSANNUA adest; cape & tuere
A 2 quod

atq; omnes Veneris retunde nodos.
 Sic longè Veneris suä vitates,
 Sic longè Veneris patraciones,
 Sic longè Furiarum vile flamen
 Extendas, nec Enyo rumpat illud.
 Sic vivas validè, VALENS, valenter.

Deproperabat

l. m. q.

Victorinus Gruener/
 Secretarius Altenb.

III.

Tibi Pierides nostro gratantur Iuris,
 Doctor, & annectunt vota sacrata sua.

Quilibet alta sapit: magna & sibi premia laus-
 dum

Quisq; cupit: sed non præmia quisq; capit.
 At placidi Phæbi mentor Te ventulus afflat

Valtin (mente Valens, ingenio, arte valens)

Nuper enim IEN tibi summa Spæ Bæa laborum

Bartholus & Baldus contribuere simul:

Ritè salutantes MYSTEN te iuris & æqui

Mitra & cingentes tempora purpurea.

Nunc decus huic aliud decori succedit honosq;

Iungitur en dextra WEXIA SVSA tur!

Virgo p̃p̃ patris, pia filia, sponsa venusta,

Virginei nostri pulchra corona cheri.

Addo

Spontè vocant te, te Nobilis aula vocat:
 (Auguror & voveo tensis ad sidera palmis,
 Ut Deus augurium prosperet ipse meum)
 Et clamosa vocat te curia, tecta paterna
 Teq̃ vocant, sano ut consilio ipsa bees.
 I quò Iova vocat; mox I quocunq̃ vocabit.
 Et presta officio munera digna tuo.
 Sic tandem Christus, cui servis, premia reddet,
 Premia non ullis equiparanda bonis.
 Grator ego interea presenti grator honori
 Quem dedit alma THEMIS, quem VENVS alma dedit
 Iova secundet opus geminum, precor, ut benè vergat,
 Inq̃ thoro multum commodet inq̃ foro.

M. Peter Zeller/verbi
 div. min. in Pat.

IV.
 Anagramma.

VALENTINUS RIEMER.

VERAMENTE: NIL RISU.

SUSANNA ELISABETH VVEXIA.

EN ITALUXES, HABENS LAVIA.

Vid sibi vult, veteres quò Amorem
 pingere tentant

Nudum? atq̃ esse putant hunc ve-
 luti puerum?

A 3

Alatumq̃

Verus cum pingi non ita possit Amor.
 Nam nudus non est: multis virtutibus ornat
 Se, nec agit, quæ sunt turpia, verus Amor.
 Non infans est infirmus, puerilia tractans,
 Magnus is & fortis, seria cuncta facit.
 Non est alatus: nam non hinc inde vagatur,
 Sed manet in certo stans stabilisq; loco.
 Non est cæcus: sed cernit sibi quid sit amandū,
 Optima verus amor deligit & relegit.
 Sic præstat præsens Sponsus constans in amore,
 NIL RISU tentat, nil, peragitq; joco.
 Quin potius VERA sua cuncta negotia MENTE
 Tractat, & in vero semper amore manet.
 En sic Sponsa tuum Sponsum constanter ama-
 sti,
 Atq; ITA semper amas, semper amabis eum.
 LUX ES scintillans, radiansq; in corpore pulcro,
 Propter virtutes pectoris omnigenas.
 SUAVIA HABENS tota es: prorsus culpabile nil
 In te: Sic verè hoc es quoq; digna viro. (est
 Spiritus æternus qui verus amor Deitatis
 Est, vera firmet pectora vestra fide.

DIST.

urn:nbn:de:urmel-f153a2f9-ad8f-4633-b201-a0cc919c30163-00013336-062

DISTICHON CONTINENS

annum, menſem & diem nuptiarum.

Septembris VICIES Lapsa eſt LVX, ſit bona ConIVNX.

SVſanna ELiſabetta VaLentini, ſine LVCI.

F.

Matthæus Mollerus

Pastor in DrEben.

A D D O M I N V M
S P O N S V M.

Enit læta dies quo me properata coëgit
Carmina conjugio dicere, Sponse, tuo
Accipe quæ vestris non splendida mu-
nera tædis

Sed cupidæ trado carmina mentis opus.
Nunc tibi nunc plaudunt charites, plauduntq;
eamenæ,

Nunc tibi pierides carmina læta canunt
Quid referam reliquos tibi quos modo jungis a-
Consilij celebres & gravitate viros? (micos
Nam tibi SPONSE, datur cœlesti Numine SPON-
Quam lateri jungit Cypria Diva tuo, (SA,
Detam felici toto tibi pectore sorte

Com precor, hoc pietas, noster & optat amor
Cum.

Cum multis anis iuncta iungere vota necesse est,
 Ut quod amicitiae debeo, gratus agam.
 Fata tibi iunctam talem voluere puellam,
 Qualem in sexcentis vix reperire queas.
 Nam si forma movet, si te sine crimine mores,
 Moribus & vita culta SUSANNA tua est.
 Auget adhuc formam dulcis mixtura bonorum,
 Illius excultum cor quibus esse vides.
 Moribus est placidis, prudens, assueta laborum:
 Nil prius ingenui laude pudoris habet.
 Est verae pietatis amans, est comis, & vna
 Sulpitia castae mentis honore minor.
 Insuper & facere & rem custodire perita est,
 Et didicit varios arte parare cibos.
 Hinc satis in promptu, quales sint, scire, parentes,
 Nata quibus tantae sit probitasis, erit.
 De quorum fieri debet si mentio vita,
 Filia quam, melius nemo docere potest.
 Nam quibus illa bonis viget his viguisse parentes
 Quis neget? ergo boni sunt, quibus orta bona
 Ergo etiam comes, ergo pietatis amantes, (est.
 Et quibus est alijs praedita nata bonis.
 Moribus his cultam, tantisque parentibus ortam
 Consortem thalami Fata dedere tibi.
 Quae cum pacificam possis ut ducere vitam,
 Semper in offensum pace tenente torum.

Cuius

Cuius & i
 Cui
 Gaude igitur
 En tibi
 Quicquid
 Quis
 Scis sua C
 Scis q
 Vnde tuis
 Vnde
 Iucundae
 Sylva
 Vos regit
 Qui
 Sic pugil
 Sic v
 Ergo par
 Dui
 Tu socia
 Atq
 Et meri
 Diu
 Tu quo
 Esse

Cujus & in gremio miseram deponere sortem
 Cujus & auxilio ferre ferenda queas.
 Gaude igitur nove SPONSE, novam nunc excipe
 SPONSAM,
 En tibi doctrinæ florida messis adest
 Quicquid habet Baldus quidquid quoq; Barto-
 lus, illud
 Quis neget ingenio te potuisse tuo?
 Scis sua Causidici mox quò sententia spectet,
 Scis quoq; perplexus solvere mente sonos
 Vnde tuis surget (quantum scio) gloria rebus,
 Vnde tibi surget gratia, surget honor.
 Iucundæ leges, & jucundissima legum
 Sylva, salutiferis quæ viget ampla bonis,
 Vos regitis mundum, regitis vos corpora mundi,
 Qui tollit leges, tollit ab orbe diem.
 Sic pugil eximio meruit sibiserta labore,
 Sic vigil in bello præmia miles habet.
 Ergo parandarum multos, per saxa, per ignes
 Dum thalamo spreto cura fatigat opum:
 Tu socialis inis castissima fœdera lecti,
 Atq; cupis sponsa, SPONSE beate frui,
 Et meritò: Quis enim non basia grata maritæ
 Divitijs cunctis anteferenda putet.
 A D S P O N S A M:
 Tu quoq; SPONSA, licet monuêrunt plura parêtes
 Esse videbaris pauca monenda mihi:
 B Est

urn:nbn:de:urmel-f153a2f9-ad8f-4633-b201-a0cc919c30163-00013336-091

Est cur sis hilaris, cur Numina laudibus ornes,
Nam tibi quod summum est venit in orbe
bonum.

Scilicet is Sponsus, quo non ornatio alter,
Alter amabilior vix, reor, esse potest:
Cernis in Eximio vernalem corpore florem,
Ingenuos mores, ac juvenile decus.

Cernis ut egregia virtute coruscet, ut arte,
Ut donis animi conspiciendus eat.

Iuris adhuc hodie sinuosa volumina versat,
Crescet ei nomen crescet & vnde decus.

Ille tibi viæ Sponsus sit regula: mentem

Illius ad nutum composuisse decet,

Pectora delictis fuerint cum tristitia, mulce,

Duraque contigerint si qua ferenda feras

Sic erit, in cuius mores discedis, ut intres

Illius in sensus, mentis & ima fluas.

Hinc mentem menti miscebis, & ibit in vnam,

Mens tua, mens sponsi, mens erit vna, duæ

Vnum hinc velle fluet, fluet vnum nolle duobus

Aspirabit amor mutuus, vna fides

Este pares animis, bellum moveatis amore,

Et fugiant vestrum iurgia dira thorum.

Vive precor juvenum flos, optime Sponse, super-
stes,

Ora, sis patiens, disce timere DEVM

Fide

Fide DEO, facias quæunctio iusta requirit,
Dulcis erit vitæ tota chorea tuæ.
Tu quoq; coniugij decus, ELISABETHA, verendum,
Vive puellarum salva Sus ANNA decus.

M. Erhardus Cobolt Past.
Schmöllensis, & Diæces. Alten-
burgensis Adiunctus.

VI.

Vid? Verus anné dea est? Venus anné est mater
amorum,

Qualem olim coluit prisca superstitio?

Non dea erat, sed homo: multis præ millibus illam
Eximiam formâ credo fuisse tamen.

Hac moritura, velut narratur fabula, amicos

Adscivit, tremulâ talia voce iubens.

En, vos inter erit mea distribuenda supellex,

Quicquid sit, cuius portio certa cadet.

Hac ubi: stare domus visa est spoliata, repentè

Omnibus amotis, quæ in pretio esse solent.

Vnica restabat, reliquis neglecta, supellex

CESTVS, quo lumbos cingere sueta Venus.

Quem tuus, ut tùm, Sponse, aderat, nihil aurea pendens

Vasa, tulit TRITAVVS: munere laus eo.

Dicebatur enim cestus vi præditus ille

Occultâ, si esset conciliandus amor.

Fallor, an hoc gentilitium de munere nomen

Maiores tulerint (ariolare!) tui.

B 2

De

De cello tibi foriolum, *RTENERE*, Ne pars
 Hæredi, ergo quis neget esse datum?
 Hæc sine *V Vexiacas* ingressus amator in ades
 Haud tam felici conditione fores,
 Ut prædam raperes, tam multus antè petitam
 Sed frustra: invidiam commerciare licet.
 Sed lusum ignoscas. Nostris quàm mœnibus hospes
 Primum aderas, verè fausta erat illa dies.
 Haud venus, haud cestus. *SUSAM DEVS UNUM ELISAM*
 Legitimo voluit jungere amore tibi.
 Faxit is, ut, quicumq. novi postinde mariti
 Fient, & castus quos animabit amor,
 De vestro possint exemplo (res prece digna!)
 Exemplum fausti sumere coniugij

M. Otto Freund/Eccl.
 Altenb. Diacon.

VII.

 Vlgens ingruit & secunda mæsis,
 Felix vnde simul beatus atq;
 Dicendus meritò, novelle *SPONSE*.
 Ornatus modò namq; doctiores
 Quæ mystas *THE MID OS* decet, Tiarâ;
 Nunc castis quoq; suscitata, amoris,
 Flammam motibus intra alens, pudici,
 Exortus calor inde quo levare
 Possit, carpere germen, ecce, gaudes,
ALTENBURGIACIS virens in hortis,
 Cretum stemmate *V VEXII*, Camœnæ
 Dotes ingenij, eruditionis,
 Nec non consilij cui dedere.

Huc

Huc gressum pede dirigis veloci,
 Et fas est: bonitate nam benigni
 Autoris thalami à proba & pudica
 Pendet SPONSA, nec Astra eam propinquant
 Flammæ bonitate, crede, SPONSA:
 Qui solus, ratio quod ominatur
 Vnquam haud, providet & procurat vnus.
 Mens pasci quibus ægra, SPONSA, dotes
 Possit, possidet, en SVSANNA cunctas.
 Præstans arte vir, & virago formâ est:
 Et felix simul & vir & virago.
 Nam Te docta THEMIS, CYPRISq; nuptam
 Dotant, terq; quaterq; sic beatus.
 Vester, qui facile annuente, summo
 Cœpit, Numine, amor, Deo favente,
 Sit semper stabilis celebriorq;,
 Tædarum dare non reculet ipse
 Mille & gaudia, germinet domusq;
 Cum in numerosa secla Vatis.
 Vobis hæc bona comprecantur omnes
 Soles ariolantur & beatos
 Quotquot festa thori parata adornant.

Sebastianus Kell.

❧ IIX. ❧

SPonse perite, tenens immensa volumina le-
 gum,
 Iuris, & ad trepidi quod facit arma fori.
 Contigit ante tibi duplicem gestare coronam
 Pierij gregis, & quam dedit alma Themis.

B 3

Ast

Huc

Alt nunc longe aliam varia de fronde coronam
 Accipis, à Paphia quæ tibi texta Dea.
 Nempe dies optatus adest, tibi fœdere sancto
 Quo datur ELISABETH sponsa, SUSANNA,
 soror.
 Ergò vt coniungat vestras Concordia mentes,
 Regnat & in thalamo Gratia blanda precor.

CHRONODISTICHON.

*FaX Vbi SepteMbris VICena reLVXerat aXe,
 CVLte VireCCe Latet Sponsa SVsanna toro.*

Pia animi devotionis & congratulationis ergò f.

Iohannes VVexius Sponsæ fr.

IX.

TE, Riemere, videns loris Venus ire solutis,
 Atq; aversari jura sacrata thori.
 Mox ait, en satis est didicisse volumina Iuris,
 Et legisse notas, Barthole magne, tuas.
 Nunc alias causas, leges aliasq; videbis,
 Mitis & in nostro jure patronus eris.
 Nempe tibi iungam soc'am, dominamq; cubulis,
 ARX ubi de summo despicit ALTA jugo.
 Hac Penus: Ergo tibi affinis perchare Sororem
 Gratulor, utq; Deus det bona cuncta, precor.

CHRONODISTICHON.

*SeptemBer LVCet, qVIntVs qVater ortVs ab aXe
 ECCet tbi eXCeLLens NVpte SVsanna Venle.*

Boni ominis gratia faciebat

Andreas VVexius Sponsæ fr.

DOCTO.

DOCTO.
 S alar
 O mine sic
 V it
 C eu cincti
 S ic
 T andem
 A lm
 O igitur p
 N ul
 R espice m
 N ee
 V ulnus e
 A c
 A dde, qu
 E i
 L uet in
 L al
 E gregios
 I m
 N on mi
 S p
 T ande
 A e
 I flami
 B l
 N am T
 E i
 V ulnus
 T e

D OCTORIS titulum nuper genio TIBI dextro
 S alana imposuit, ceu Neonymphe, THEMIS:
O mine sic dextro, castam Sponsamq; pudicam,
 V iet iri tradit, nunc TIBI blanda VENVS
C eu cinxit frontem, nuper rubra infula Sponsi:
 S ic cingit VENERIS serica parata comas.
T andem ceu doctus TIBI basia fixit APOLLO:
 A lma TIBI figit basia sicq; VENVS.
O igitur possem verbis effariet ista,
 N upiorum quae iam, sunt in amore bona?
R espice mi quæso, sponsam sponsamq; novellam,
 N ec nihil inuenies, carpere quodq; queas?
V ulnus enim Sponsus, licito concepit amore,
 A c sentit flammæ, Sponsa SVSANNA, novas.
A dde, quod arborum mens sit pietate sacrata,
 E t curant verâ religionem DEVM.
L ucet in eximio sponse posthac decor ore,
 L atraq; ceu roseo tincta colore micant.
E gregios humeros gestit, frontemq; nitentem,
 I llusq; rubro pendet ab ore CHARIS.
N on minus à facie egregium stillatq; pudorem,
 S ponsa, ac præpollet laude pudicitia.
T andem (si redis) vera est VIRTUTIS imago,
 A c laudis solum nomen habere cupit.
I flam igitur donis comptam complectere, SPONSE,
 B landè & jam foveas, quam tibi jungit HYMEN.
N am TIBI defesso requies jucunda laborum,
 E t TIBI dulcis erit, Sponse novelle, CHARIS.
V ulnus conceptum, nacti smq; CPIDINIS arcus,
 T ollas hoc medio, tunc benè tutus eris.

Sic

Sic nova Sponsa suo Sponso nepentheos instar,
 Ac Sponsus Sponsæ, turturis instar eris.
 Restat quodq̃ precor, tollamq̃, ad sydera palmas,
 Vestrum ut fortunent FATA SUPREMA thorum.
 Illoq̃, ut præsit DEVS vnus, fautor & auctor,
 Ex animo toto, nocte dieq̃ precor.
 E minùs ut rixa fugiant & tristis ERTINIS,
 Crescat & ut thalamus, sollicitabo DEVM.
 Multa TIBI grator: Cæptis DEVS annuat istis,
 Sic stabitq̃ domus sedulo: sicq̃ thorus.
 Et sic Sponse, tuo vultu cape signa sereno,
 I sta voluntatis qualiacunq̃ mea.
 Resta IV: superes Pyliosq̃, etate capillos,
 Nuptaq̃ Cumæa, Sponsa SVS ANNA dies.

Ετοιμημερολογικόν.

LVX bis Denariet Septe Mbr Is ab aXe tonant Is,
 NVpsIt VbL IV VenI, Spola SVfanna Viro.

Fausta acclamationis & observantia
 ergo ita voco

Iohannes Christiani
 Phil. Stud.

